

„Z tytułu i z powołania” – prof. dr hab. n. med. Krzysztof Bielecki

Cytując za Hipokratesem: „wielu lekarzy jest z tytułu, ale niewielu z powołania”. Specjalistą z powołania jest niewątpliwie prof. dr n. med. Krzysztof Bielecki – lekarz z ponad 50-letnią praktyką, chirurg z ponad 40-letnim stażem, członek wielu towarzystw naukowych, wieloletni przewodniczący kilku ośrodków dydaktyczno-badawczych, autor ponad 250 prac naukowych publikowanych zarówno w czasopiśmie polskich, jak i zagranicznych. Profesor Krzysztof Bielecki poza tym, że jest wielkim autorytetem w dziedzinie chirurgii, to jest także niezwykle ciekawą osobowością. Swoją postawą i działalnością może być wzorem do naśladowania dla młodych lekarzy zaczynających praktykę.

Krzysztof Bielecki urodził się w Warszawie rok przed wybuchem II wojny światowej, tj. 2 sierpnia 1938 roku. Jest jednym z trójki dzieci Celiny i Roberta Bieleckich. Ojciec był tokarzem, natomiast matka zajmowała się wychowywaniem dzieci i prowadzeniem domu. Profesor ma dwie siostry – Krystynę, która tak jak brat ukończyła Akademię Medyczną w Warszawie, oraz Teresę, która odebrała wyższe wykształcenie na Wydziale Matematyczno-Fizycznym Uniwersytetu Warszawskiego.

Profesor wraz z całą swoją rodziną od urodzenia mieszka w Warszawie. W 1955 roku ukończył liceum im. gen. Sowińskiego na Woli. Był to niewątpliwie ważny czas w życiu Profesora, ponieważ uczył go wówczas ks. Jan Twardowski, który wywarł ogromny wpływ na osobowość Profesora Bieleckiego. Relacja uczeń-nauczyciel przerodziła się później w wieloletnią przyjaźń.

Jak wspomina Profesor Bielecki: „moja świętej pamięci Mama kazała mi zostać lekarzem, uznając, że jest to najpiękniejsze powołanie i zawód – pomagać i ratować innych”. W 1955 roku Krzysztof Bielecki zaczął więc swoją historię z medycyną i poszedł na studia na Wydziale Lekarskim warszawskiej Akademii Medycznej. Już po pierwszym roku studiów Profesor podjął pracę jako młodszy asystent w Zakładzie Histologii i Embriologii Akademii Medycznej. Na drugim roku powierzono mu szkolenia teoretyczne dla studentów pierwszego roku. Wkrótce potem Krzysztof Bielecki za zgodą prof. Franciszka Czubalskiego zaczął pracę w Zakładzie Fizjologii Człowieka na Krakowskim Przedmieściu, gdzie działał do końca studiów, a potem jeszcze przez 10 lat. W 1960 roku Profesor uzyskał absolutorium, zaś rok później dyplom lekarza z wyróżnieniem.

Wkrótce po studiach Krzysztof Bielecki rozpoczął pracę w Klinice Chirurgicznej SDL w warszawskim szpitalu przy ul. Solec 93. Kierownikiem Kliniki był wówczas prof. Józef Kubiak – niekwestionowany autorytet Profesora Bieleckiego i jego wielki nauczyciel chirurgii. Kolejne lata stanowiły czas pracy dydaktycznej ze studentami i kontynuację działalności naukowej. Specjalizację pierwszego stopnia z chirurgii ogólnej i tytuł naukowy doktora nauk medycznych wówczas 28-letni Krzysztof Bielecki uzyskał w 1966 roku. Praca doktorska pt. „Reaktywność układu sercowo-naczyniowego na katecholaminy we wstrząsie pokrwotocznym” napisana została przez Profesora pod kierunkiem prof. J. Litwina. W roku 1967 Krzysztof Bielecki przebywał na rocznym stypendium naukowym na Uniwersytecie w Amsterdamie, gdzie pracował pod kierunkiem wybitnego kardiologa prof. Dirka Durrera, który w czasie II wojny światowej był osobistym kardiologiem prezydenta Eisenhowera. Profesor zajmował się wówczas pracą naukową nad mechanizmem tzw. *calcium paradox* oraz *paired stimulation*. Dużym jego osiągnięciem było opublikowanie pracy oryginalnej na ten temat w „Cardiovascular Research”. Druga znacząca praca naukowa w dorobku Profesora Bieleckiego ukazała się na łamach znanego kanadyjskiego czasopisma pod redakcją dra Rytyla „Bulletin of Polish Science and History”, dotyczyła ona przepływu naczyniowego i reaktywności naczyń krwionośnych na katecholaminy.

Po powrocie z Holandii przez prawie dwa lata z powodu choroby pierwszego syna Pawła Profesor Bielecki zmuszony był przenieść się do Rabki-Zdroju, gdzie pracował na stanowisku Zastępcy Dyrektora ds. Lecznictwa, będąc jednocześnie Lekarzem Naczelnym Uzdrowiska. Pracował także jako chirurg w miejscowym szpitalu. W roku 1970 powrócił do Warszawy i kontynuował pracę na etacie nauczyciela akademickiego w Klinice Chirurgicznej CMKP. W tym samym roku uzyskał II stopień specjalizacji w zakresie chirurgii ogólnej. Przełomowy rok 1980 i habilitacja, jak przyznaje sam Profesor, zapoczątkowały „okres dojrzałości zawodowej”. Profesor Bielecki od tego momentu pracował w wielu placówkach medycznych, np. w Klinice Chirurgii Ogólnej w szpitalu im. Prof. W. Orłowskiego, w Klinice Gastroenterologii i Przemiany Materii

Prof. dr hab. n. med. Krzysztof Bielecki

(Szpital Elżbietanek), Klinice Chirurgii Naczyniowej CMKP pod kierunkiem drugiego Wielkiego Nauczyciela Chirurgii Prof. H. Rykowskiego. Od 1982 przez siedem lat kierował Oddziałem Chirurgicznym w do Szpitalu Bielańskim w Warszawie. Od 1 października 1988 aż do 2008 roku Profesor Bielecki pełnił funkcję kierownika Kliniki Chirurgii Ogólnej i Przewodu Pokarmowego CMKP w SPSK im. Prof. W. Orłowskiego w Warszawie. Od trzech lat Profesor Bielecki pracuje w swojej *alma mater*, czyli w szpitalu na Solcu, gdzie jako młody lekarz uczył się chirurgii.

Profesor nie poprzestał jednak na tej działalności i kontynuował edukację i szkolenie umiejętności przydatnych w zawodzie chirurga. Odbił m.in. szkolenie w Wurzburgu, gdzie poznał Wataru Kimurę z Japonii, z którym się zaprzyjaźnił. W Wurzburgu Profesor Bielecki zajmował się izolacją komórek pęcherzyków trzustkowych i badał ich reaktywność na kwasie w preparacie izolowanych pęcherzyków trzustki szczura.

W latach 1994-1998 Profesor Krzysztof Bielecki pełnił funkcję konsultanta krajowego w dziedzinie chirurgii ogólnej. Od 1994 roku był także członkiem zarządu Głównego Towarzystwa Chirurgów Polskich i dwukrotnie przewodniczącym Podkarpackiego Oddziału TChP. Przez dwie kadencje prezesował Polskiemu Klubowi Koloproktologii. Profesor Krzysztof Bielecki jest Honorowym Członkiem trzech towarzystw naukowych: Towarzystwa Chirurgów Polskich, Polskiego Towarzystwa Chirurgii Onkologicznej i Polskiego Klubu Trzustkowego. W roku 1988 na podstawie dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Rada Państwa przyznała mu tytuł naukowy profesora, a od roku 2000 pracuje na stanowisku profesora zwyczajnego. W 2012 r. uzyskał specjalizację z zakresu chirurgii onkologicznej. Wielokrotnie przebywał na stażach doskonalących w Klinikach na terenie Polski oraz w wielu renomowanych ośrodkach zagranicznych np. w Holandii, Włoszech, Wielkiej Brytanii USA, Niemczech, Czechach, Szwecji. Jest autorem ponad 250 prac naukowych publikowanych na łamach zarówno w czasopiśmie krajowych (*Postępy Nauk Medycznych, Nowa Medycyna, Gastroenterologia Polska, Wiadomości Lekarskie, Proktologia*), jak i zagranicznych (*Cardiovascular Research, British J. Surgery, Digestive Surgery, Colorectal Diseases*).

Profesor Bielecki dzieli się swoim bogatym doświadczeniem i wiedzą medyczną, będąc członkiem 9 kolegiów redakcyjnych czasopism polskich i zagranicznych (m.in. *Nowa Medycyna*), przez 10 lat (1987-1997) był członkiem kolegium redakcyjnego *British J. Surgery*. Oprócz ponad 50-letniej praktyki lekarskiej Profesor Bielecki odniósł również wiele sukcesów dydaktycznych, spośród których można wymienić np. współredakcję podręczników naukowych z zakresu proktologii i chirurgii ogólnej, wielokrotną organizacją sympozjów na temat organizacji bloku operacyjnego, tłumaczenie z języka angielskiego dwóch podręczników dla pielęgniarek („Zakażenia w chirurgii” pod red. H.C. Polka Jr i „Pielęgniarstwo w chirurgii ogólnej”). Profesor był promotorem w 10 przewodach doktorskich. Recenzował 45 prac doktorskich, 6 habilitacyjnych, w 4 postępowaniach o nadanie tytułu naukowego profesora oceniał dorobek kandydatów. W czasie swojej działalności zawodowej otrzymał szereg odznaczeń i nagród, m.in.: Złoty Krzyż Zasługi (1986 r.), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (2000 r.), Medal Komisji Edukacji Narodowej (1987 r.), nagroda jubileuszowa za 45 lat nieprzerwanej pracy jako nauczyciel akademicki.

Profesor Krzysztof Bielecki ma trzech synów. Od wielu lat śpiewa w chórze Surma przy MZA w Warszawie (bas) oraz w chórze Medicantus przy Okręgowej Izbie Lekarskiej w Warszawie. Jest miłośnikiem Czarnej Hańczy, gdzie wielokrotnie

Profesor w towarzystwie trzech synów: Pawła, Krzysztofa juniora i Roberta Macieja.

organizował lipcowe sploty kajakowe na szlaku Augustów-Wigry-Czarna Hańcza. Krzysztof Bielecki jest bardzo zaangażowany społecznie, udziela wielu wywiadów telewizyjno-radiowych, jest częstym gościem programu Elżbiety Jaworowicz „Sprawa dla reportera”.

W wspomnieniowej publikacji „Jak stawałem się chirurgiem”, która ukazała się nakładem Wydawnictwa Borgis, Profesor Krzysztof Bielecki prezentuje swoje stanowisko wobec pacjenta w następujących słowach: „Mów tak, żeby inni mogli Cię usłyszeć. Nie mów do innych tego, czego sam nie rozumiesz”. Profesor nad poznanie choroby przedkłada poznanie chorego. O zawodzie chirurga mówił: „sukcesy przychodzi do dobrze przygotowanego umysłu”.